

сторъ отъ София. Капитанъ Мамарчевъ, като руски офицеръ, билъ пратенъ на заточение въ Мала Азия. Игуменътъ Сергий следъ голъма мъжа го осъдили на заточение съ иеромонаха Теодосия въ Мъглишкия манастиръ (Казанлъшко), а Ионики Кюркчията, родомъ отъ с. Вратца (Ловчанско), билъ изпратенъ да бже обесенъ въ Ловечъ, но по пътя той умрълъ отъ бой. Заточениятъ игуменъ Сергий билъ толкова измъжванъ, че следъ едногодишно боледуване починалъ отъ ранитъ си (1836 г.). Куманъ войвода билъ подгоненъ и въ сражение около Сръднитъ колиби билъ убитъ.

Игуменъ Софроний. — Подиръ Сергия за игуменъ на манастира билъ избранъ *хаджи Софроний*, родомъ отъ Горна-Орѣховица. Той управлявалъ манастира отъ 1841 до 1868 година. Проявилъ се като енергиченъ и голъмъ строителъ. Софроний затегналъ разсипания манастиръ, откупилъ много отъ засвоенитъ отъ турци и българи имоти, съборилъ старитъ огради и издигналъ нови, силни и високи крепостни стени и обърналъ манастира въ замъкъ по ширина и здравина, каквито имало въ Иерусалимъ и въ Света Гора.

Заслужава да се кажатъ нѣколко думи за главната сграда. Пътникътъ, който влиза въ манастира, още отъ 300 метра приковава очитъ си къмъ величествената сграда, съ внушителна порта, надъ която го посреща и поздравлява чудната картина *Свети Илия*, летящъ въ голъма златна колесница, теглена отъ небесни вихрогони надъ облацитъ. Отъ едната страна на колесницата стои пророкъ *Елисей*. Грамадната картина задържа интереса на пътника съ особеното съчетание на боитъ, съ които е изработена. Синиятъ и червенъ фонъ приковава погледа на пътника, който се спира негли да схване смисъла на изображението. Пътникътъ, цѣлъ погълнатъ въ внушителната картина, съглежда подъ нея надписъ и чете: „Изобрази се во времени игумена хаджи Софрония, трудомъ же и иждивениемъ отъ господина Пенчу Армянова отъ Тръвна и сопруга его Феодора (1863 г.)“.

Пътникътъ съ особено настроение влиза презъ портата и веднага се обгръща отъ куполъ съ широки сводове, подпрѣни на масивни каменни стълбове. Той излиза въ двора, гдето го посреща приветливо бѣла църква. Ала очитъ бѣгатъ отъ самото начало върху околната сграда, която го обхваща съ голѣмината си; той слуша чуднитъ отеквания, които идатъ отъ всички сводове и жгли на сградата. Дворътъ представлява четвъррожълникъ. Новата голъма сграда обхваща само дветъ му северозападни страни като буква Г, а юго-източнитъ страни сѣ оградятъ съ по-скромни зидове и здания, понеже се опиратъ на дълбокъ долъ, отъ който опасностъ не може да дойде. По сжщата страна нѣкога бѣха наредени стари работилници, килии и други помѣщения върху земята.